

До Конституційного Суду України
вул. Желянська, б.14, м. Київ, 01033

Заявник: громадянин України Савлук Костянтин Леонідович,

Представник: громадянин України, народний депутат України
З скликання Тищенко Павло Васильович,

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

щодо офіційного тлумачення положень статті 3 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року №1543-XII, статей 47, 48, 147, 256, 259 Кодексу Законів про працю України; частини 2 статті 9 Закону України «Про прокуратуру» у контексті положень статей 3, 8, 21, 22, 24, 28, 43, 46, 68 пункту 5 статті 121 КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ, пункту 9 Розділу XV Конституції України «Перехідні положення» в частині прокурорської юрисдикції Генерального прокурора України з розгляду заяв про оскарження рішень, дій чи бездіяльності підлеглих прокурорів та поновлення прав і свобод людини і громадянина

Відповідно до статті 48 Кодексу Законів про працю (надалі - КЗПП) України «Трудова книжка є основним документом про трудову діяльність працівника... До трудової книжки заносяться відомості про роботу, заохочення та нагороди за успіхи в роботі на підприємстві, в установі, організації; відомості про стягнення до неї не заносяться. Порядок ведення трудових книжок визначається Кабінетом Міністрів України.».

Основні питання відносно ведення трудових книжок встановлені Постановою №301 Кабінету Міністрів України від 27.04.1993 року «Про трудові книжки працівників».

В трудовій книжці Савлука Костянтина Леонідовича, який працював на посаді старшого слідчого прокуратури району м. з червня 1986 року, маються наступні записи:

ПРОКУРАТУРА

ОБЛАСТІ

№15 27.02.1984 року призначений на посаду стажера слідчого прокуратури району області; наказ прокурора області від 27.02.1984 року;

№16 04.03.1985 року призначений на посаду слідчого прокуратури району; наказ №40 прокурора області від 04.03.1985 року; запис про присвоєння класного чину молодший юрист відсутній;

№17 02.06.1986 року призначений на посаду слідчого прокуратури району м. ; наказ №152 прокурора області від 02.06.1986 року; запис про присвоєння класного чину юрист 3 класу відсутній;

№18 03.02.1989 року «ОСВОБОЖДЕН ОТ ЗАНИМАЕМОЙ ДОЛЖНОСТИ ЗА НАРУШЕНИЕ ОБЯЗАННОСТЕЙ ПО СЛУЖБЕ СОГЛАСНО П.1 СТ.10 И СТ.12 П.7 ПОЛОЖЕНИЯ О ПООЩРЕНИЯХ И ДИСЦИПЛИНАРНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПРОКУРОРОВ И СЛЕДОВАТЕЛЕЙ ОРГАНОВ ПРОКУРАТУРЫ СССР»; наказ №48 прокурора області від 03.02.1989 року.

Записи про призначення на посаду старшого слідчого прокуратури, присвоєння класного чину юриста 2 класу, прокурора району - відсутні. У спеціальному розділі трудової книжки «Відомості про нагородження» відсутні записи наказів про щорічні заохочення та нагородження старшого слідчого прокуратури району м. К.Л.Савлука Почесною Грамотою Генеральним прокурором СРСР за успіхи в праці.

Як свідчать записи в трудовій книжці про роботу в прокуратурі області - К.Л.Савлук на теперішній час звільнений з посади слідчого прокуратури району м. в порядку дисциплінарного стягнення, а не з посади старшого слідчого прокуратури району м. Цей факт підтвердив і виконуючий обов'язки прокурора області листом № 6/08-92 від 08.09.1992 року.

Необхідно відмітити той факт, що наказом №48 від 03.02.1989 року також був «ОСВОБОЖДЕН ОТ ЗАНИМАЕМОЙ ДОЛЖНОСТИ ЗА НАРУШЕНИЕ ОБЯЗАННОСТЕЙ ПО СЛУЖБЕ СОГЛАСНО П.1 СТ.10 И СТ.12 П.7 ПОЛОЖЕНИЯ О ПООЩРЕНИЯХ И ДИСЦИПЛИНАРНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПРОКУРОРОВ И СЛЕДОВАТЕЛЕЙ ОРГАНОВ ПРОКУРАТУРЫ СССР» слідчий прокуратури району м. Прокурору району м. оголошена догана, а прокурор м. попереджений про неналежне виконання службових обов'язків. Всі причетні поставили свої підписи на цьому наказі з 2-х листів.

В подальшому незаконний наказ №48 від 03.02.1989 року був анульований прокурором _____ області _____ який його видавав, за вказівкою Генерального прокурора СРСР під час особистого прийому ним в Генеральній прокуратурі СРСР старшого слідчого прокуратури _____ району м. _____ Слідчий прокуратури _____ був допущений до виконання службових обов'язків, а старший слідчий прокуратури _____ залишився рахуватись за кадрами прокуратури _____ області по теперішній час.

Наказу про звільнення з органів прокуратури _____ області К.Л.Савлука прокурором _____ області _____ не видавалось, як це передбачено статтею 147 КЗПП України та Дисциплінарним Статутом прокуратури України, а саме:

- 1) Догана;
- 2) Зниження в класному чині;
- 3) Зниження в посаді;
- 4) Позбавлення нагрудного знака «Почесний працівник прокуратури України»;
- 5) Звільнення;
- 6) Звільнення з позбавленням класного чину.

Саме тому запису «Звільнений з роботи...» або «Звільнений з органів прокуратури...» в трудовій книжці працівника прокуратури К.Л.Савлука не існує. Сама трудова книжка працівника прокуратури К.Л.Савлука згідно законодавства України не оформлена, повний розрахунок з ним не проведений, копія наказу про звільнення не видавалась, як це передбачено статтею 47 та статтею 48 КЗПП України.

Конституційним Судом України у рішенні від 22 лютого 2012 року № 4-рп/2012 (додаток 8) роз'яснено, що за статтею 47 КЗПП України роботодавець зобов'язаний виплатити працівникові при звільненні всі суми, що належать йому від підприємства, установи, організації у строки, зазначені в статті 116 Кодексу, а саме в день звільнення або не пізніше наступного дня після пред'явлення звільненим працівником вимоги про проведення розрахунку.

В даному випадку звільнення з органів прокуратури області згідно законодавства не відбулося, а тому підстав для звернення до місцевого суду про поновлення на роботі не існує. В зв'язку з цим, і відповідно до статті 3 Закону України «Про правонаступництво України», статті 259 КЗПП України «Нагляд і контроль за додержанням законодавства про працю» працівник прокуратури К.Л.Савлук пише, а народні депутати України постійно звертаються, до Генерального прокурора України щоби він допустив до роботи працівника прокуратури К.Л.Савлука або звільнив його з

прокуратури України за власним бажанням, а трудову книжку привів у відповідності до законодавства України та «Інструкції про порядок ведення трудових книжок на підприємствах, в установах і організаціях». Мета звернень – поновлення конституційних прав працівника прокуратури К.Л.Савлука на працю згідно статті 43 Конституції України та на отримання пенсії відповідно до статті 46 Конституції України, який не допущений до роботи з незалежних від нього обставин. Крім того, Генерального прокурора України просили внести відповідні записи про призначення на посаду старшого слідчого прокуратури району м. прокурора району до трудової книжки К.Л.Савлука, якщо такі накази мають у органах прокуратури України. Звертаю увагу поважного Конституційного Суду України на той факт, що ні з одним наказом працівник прокуратури К.Л.Савлук не був ознайомлений, в тому числі і про присвоєння класних чинів, про заохочення та нагородження. Про це свідчить його трудова книжка, в якій має одна відмітка про ознайомлення з записами №№ з 1 по 11 за 1980 рік. Багаторазові прохання працівника прокуратури К.Л.Савлука звільнити його з органів прокуратури області за власним бажанням, внести цю запис до трудової книжки і видати дублікат трудової книжки для оформлення пенсії згідно статті 256 КЗПП України не задоволені.

Україна, як демократична, соціальна, правова держава, створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Держава гарантує право для повного здійснення громадянами України права на соціальний захист, пенсію.

Тому, якщо ці права, гарантовані статтями 43 та 46 Конституції України, порушуються, вони мають бути від імені Держави захищені Генеральним прокурором України відповідно до статті 259 КЗПП України, пункту 5 статті 121 Конституції України та пункту 9 Розділу XV Конституції України «Перехідні положення». Особливо це стосується поновлення конституційного права самого працівника прокуратури України. Якщо працівник прокуратури України не може знайти захисту свого порушеного конституційного права у Генерального прокурора України, то про рядового громадянина України і говорити годі. Такі дії Генерального прокурора України є порушенням правового порядку в Україні, який зобов'язаний діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Незнання Конституції та Законів України не звільняє Генерального прокурора України від юридичної відповідальності.

Саме тому вважаю, що перелічені прохання працівника прокуратури К.Л.Савлука до Генерального прокурора України є законними і не суперечать

вимогам статті 47 КЗПП України «Обов'язок власника або уповноваженого ним органу провести розрахунок з працівником та видати йому трудову книжку» та статті 48 КЗПП України «Трудові книжки».

Основні питання відносно ведення трудових книжок встановлені «Інструкцією про порядок ведення трудових книжок на підприємствах, в установах і організаціях», затвердженої наказом №58 Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства соціального захисту населення України від 29.07.1993 року. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17.08.1993 року за № 110.

Дана Інструкція про порядок ведення трудової книжки працівника прокуратури К.Л.Савлука не застосована і навмисно порушена, а цьому свідчать:

пункт 2.3. «Записи в трудовій книжці при звільненні або переведенні на іншу роботу повинні провадитись у точній відповідності з формулюванням чинного законодавства і з посиланням на відповідні статтю, пункт закону.»;

пункт 2.4. «Усі записи в трудовій книжці про прийняття на роботу, переведення на іншу постійну роботу або звільнення, а також про нагороди та заохочення вносяться власником або уповноваженим ним органом після видання наказу (розпорядження), але не пізніше тижневого строку, а в разі звільнення – у день звільнення і повинні точно відповідати тексту наказу (розпорядження).»;

пункт 2.5. «З кожним записом, що заноситься до трудової книжки на підставі наказу (розпорядження) про призначення на роботу, переведення і звільнення власник або уповноважений ним орган зобов'язаний ознайомити працівника під розписку в особовій картці в якій має повторитися відповідний запис з трудової книжки (вкладиша).». Особова картка № Т-2 затверджена ЦСУ СРСР 25.05.1979 року №248. Ніяких ознайомлень, розписок в особовій картці форми №Т-2 працівником прокуратури К.Л.Савлуком не робилось;

пункт 2.14. «... Якщо працівнику в період роботи надається новий розряд, тоді про це в установленому порядку робиться відповідний запис.»;

пункт 2.25. «Записи про причини звільнення у трудовій книжці повинні провадитись у точній відповідності з формулюванням чинного законодавства з посиланням на відповідну статтю, пункт закону.».

01.06.2016 року працівник прокуратури К.Л.Савлук звернувся із заявою до Генерального прокурора України Ю.В.Луценка про скасування з трудової книжки наказу №48 від 03.02.1989 року «Освобожден от занимаемой должности...», про звільнення з прокуратури області за власним бажанням, про внесення відповідних записів про роботу, присвоєння класних чинів та нагородження, про видачу дубліката трудової книжки, тобто про поновлення конституційного права на працю та на пенсію, а також прохав прийняти на особистий прийом для вирішення цих питань.

Дана заява була отримана Генеральною прокуратурою України 03.06.2016 року. Але з невідомих причин заява працівника прокуратури К.Л.Савлука не була розглянута Генеральним прокурором України Ю.В.Луценком згідно частини 2 статі 9 Закону України «Про прокуратуру»: «Повноваження Генерального прокурора України: Генеральний прокурор України видає накази з питань, що належать до його адміністративних повноважень, у межах своїх повноважень, **на основі виконання Конституції і законів України**». Таким чином, Генеральний прокурор України Ю.В.Луценко безпідставно відмовився виконувати Конституцію та закони України. Замість Генерального прокурора України Ю.В.Луценка заяву працівника прокуратури К.Л.Савлука розглянув начальник департаменту кадрової роботи Генеральної прокуратури України та 09.06.2016 року за №11/1/2-1043 вих-16 направив її прокурору області на розгляд щодо скасування наказу прокурора області від 03.02.1989 року №48 та з інших питань.

16.06.2016 року працівник прокуратури К.Л.Савлук повторно направив заяву Генеральному прокурору України Ю.В.Луценку для поновлення його конституційних прав згідно статті 259 КЗПП України та пункту 5 статті 121 Конституції України «Нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина», яка була отримана Генеральною прокуратурою України 21.06.2016 року. Заяви працівника прокуратури К.Л.Савлука про поновлення трудових прав та права на пенсію Генеральний прокурор України Ю.В.Луценко знову задовольнити відмовився бо відповіді не надав. Більше того, Генеральний прокурор України Ю.В.Луценко відмовився приймати на особистий прийом працівника прокуратури України К.Л.Савлука.

В свою чергу прокурор області заяву працівника прокуратури К.Л.Савлука також не розглянув, а замість нього відповідь надав листом №11/16547-05 від 21.06.2016 року перший заступник прокурора області. **Останній навіть проігнорував відповідь заступника начальника відділу кадрів Генеральної прокуратури України за №11/1-969 вих-05 від 22.04.05р. про працевлаштування К.Л.Савлука.** В листі вказана інформація, яка не відповідає дійсному запису за №18 у трудовій книжці К.Л.Савлука, а свідчить про звільнення старшого

слідчого прокуратури району м. з органів прокуратури області наказом №48 від 03.02.1989 року на підставі ст.10 п.1 ст.12 п.7 «Положення про заохочення і дисциплінарну відповідальність прокурорів і слідчих прокуратури СРСР». НОНСЕНС!

Працівник прокуратури К.Л.Савлук не може знайти у Генерального прокурора України Ю.В.Луценка та його підлеглих прокурорів поновлення своїх конституційних прав, порушених ще за часів СРСР та які продовжуються порушуватись за весь час існування незалежної України. Про цей факт вказав журналіст Андрій Войцеховський під назвою «Золото партії или как 28 лет добиваются своего увольнения» при зверненні працівника прокуратури К.Л.Савлука до Генерального прокурора України через ЗМІ-інтернет (<https://youtu.be/tkrEbTEgJC8> та фейсбук 11.08.2016р.).

Порівнюючи надану неправдиву відповідь першого заступника прокурора області у листі №11/16547-05 від 21.06.2016 року із записом за №18 у трудовій книжці К.Л.Савлука та відповіддю у листі № 6/08-92 від 08.09.1992 року виконуючого обов'язки прокурора області видно, що посадовці прокуратури області за погодженням посадовців Генеральної прокуратури України продовжують порушувати конституційні права працівника прокуратури К.Л.Савлука навіть шляхом скоєння злочину – фальшування наказу №48 від 03.02.1989 року. В зв'язку з цим працівник прокуратури К.Л.Савлук своєю черговою заявою від 29.06.2016 року змушений був звернути увагу Генерального прокурора України Ю.В.Луценка про необхідність зупинити скоєння злочину його підлеглими працівниками прокуратури України і поновити конституційні права працівника прокуратури К.Л.Савлука, передбачені статтею 43 та статтею 46 Конституції України. Але і на цю чергову заяву відповіді так і не було надано Генеральним прокурором України Ю.В.Луценком на якого згідно пункту 5 статті 121 Конституції України Держава поклала нагляд за додержанням прав і свобод людини і громадянина, в тому числі і прав самих працівників прокуратури. Замість Генерального прокурора України Ю.В.Луценка відповідь за №11/1-15219-89 від 08.07.16 надав начальник Департаменту кадрової роботи та державної служби який неправомірно взяв на себе обов'язки Генерального прокурора України. Повноваженнями Генерального прокурора України начальник кадрів відмовив працівнику прокуратури К.Л.Савлуку у поновленні його конституційних прав, передбачених статтями 43 та 46 Конституції України і неправомірно порекомендував звернутися до суду.

Вищевказане свідчить про службову недбалість з боку самого Генерального прокурора України Ю.В.Луценка по розгляду заяв працівника прокуратури К.Л.Савлука, яка призвела до фальшування наказу №48 від 03.02.1989 року, тобто скоєння службового злочину підлеглими

працівниками Генерального прокурора України, а саме: начальником кадрів Генеральної прокуратури України та першим заступником прокурора області Реагування з боку Генерального прокурора України Ю.В.Луценка по факту скоєння службового злочину його підлеглими працівниками прокуратури чомусь не відбулося. Вважаю дану службову недбалість Генерального прокурора України Ю.В.Луценка як такою, що тягне за собою порушення:

статті 3. Конституції України: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.»;

статті 8. Конституції України: «В Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.»;

статті 21. Конституції України: «Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними.»;

статті 22. Конституції України: «Права і свободи людини і громадянина, закріплені цією Конституцією, не є вичерпними. Конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані. При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.»;

статті 24. Конституції України: «Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом...»;

статті 28. Конституції України: «Кожен має право на повагу його гідності. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню...»;

статті 68. Конституції України: «Кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та Законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.».

Згідно пункту 4 статті 42 Закону України «Про Конституційний Суд України» у зверненні необхідно зазначити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні. Слово «зазначити» означає – «висловити думку», «звернути увагу». Довірена особа, народний депутат України 3-го скликання П.В.Тищенко та працівник прокуратури К.Л.Савлук вважають, що в цьому зверненні дотримана вимога цієї статті Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи вищевикладене, та беручи до уваги те, що закони Української РСР та інші акти, ухвалені Верховною Радою Української РСР, діють на території України, оскільки вони не суперечать законам України, ухвалені після проголошення незалежності України, а тому стаття 43 Конституції України гарантує захист від незаконного звільнення, а стаття 46 Конституції України гарантує право на пенсію, що включає право на забезпечення у разі безробіття з незалежних від нього обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом, в контексті положень статей 3, 8, 21, 22, 24, 28, 43, 46, 68, пункту 5 статті 121 КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ, пункту 9 Розділу XV Конституції України «Перехідні положення» в частині прокурорської юрисдикції Генерального прокурора України з розгляду заяв про оскарження рішень, дій чи бездіяльності підлеглих прокурорів та поновлення прав і свобод людини і громадянина, керуючись пунктом 2 статті 150 Конституції України, статтями 2, 13, 38, 42, 43 Закона України «Про Конституційний Суд України»,-

П Р О Ш У КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ:

1. Відкрити конституційне провадження за даним зверненням.
2. Повідомити про день, час та місце розгляду конституційного звернення.
3. За результатами розгляду конституційного звернення надати офіційне тлумачення з наступних питань в контексті статей 3, 8, 21, 22, 24, 28, 43, 46, 68, пункту 5 статті 121 Конституції України; пункту 9 Розділу XV Конституції України «Перехідні положення»:

а) Чи слід розуміти, що запис за №18 у трудовій книжці К.Л.Савлука «ОСВОБОЖДЕН ОТ ЗАНИМАЕМОЙ ДОЛЖНОСТИ ЗА НАРУШЕНИЕ ОБЯЗАННОСТЕЙ ПО СЛУЖБЕ СОГЛАСНО П.1 СТ.10 И СТ.12 П.7 ПОЛОЖЕНИЯ О ПООЩРЕНИЯХ И ДИСЦИПЛИНАРНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПРОКУРОРОВ И СЛЕДОВАТЕЛЕЙ ОРГАНОВ ПРОКУРАТУРЫ СССР» стосується саме запису посади «слідчий прокуратури району м. » під №17 у трудовій книжці К.Л.Савлука, а не якоїсь іншої посади за часів служби в прокуратурі області;

б) Чи відповідає запис за №18 у трудовій книжці К.Л.Савлука «ОСВОБОЖДЕН ОТ ЗАНИМАЕМОЙ ДОЛЖНОСТИ ЗА НАРУШЕНИЕ ОБЯЗАННОСТЕЙ ПО СЛУЖБЕ СОГЛАСНО П.1 СТ.10 И СТ.12 П.7 ПОЛОЖЕНИЯ О ПООЩРЕНИЯХ И ДИСЦИПЛИНАРНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПРОКУРОРОВ И СЛЕДОВАТЕЛЕЙ ОРГАНОВ ПРОКУРАТУРЫ СССР» вимогам статті 47. «Обов'язок власника або уповноваженого ним органу провести розрахунок з працівником і видати йому трудову книжку», статті 48. «Трудові книжки», статті 147. «Стягнення за порушення трудової дисципліни» КЗПП України та Дисциплінарному Статуту прокуратури України як догана у вигляді зниження в посаді та класних чинах;

в) Чи слід розуміти лист №11/16547-05 від 21.06.2016 року першого заступника прокурора області про звільнення з органів прокуратури з посади старшого слідчого прокуратури району м. наказом №48 від 03.02.1989 року та лист №11/1-15219-89 від 08.07.16 начальника департаменту кадрової роботи Генеральної прокуратури України про відмову внести дані до трудової книжки про призначення на посаду старшого слідчого прокуратури району м. прокурора району, про присвоєння класних чинів, про заохочення та нагородження згідно статті 48 КЗПП України, про звільнення за власним бажанням та проведення розрахунку згідно статті 47 КЗПП України, про видачу належним чином оформленого дубліката трудової книжки для отримання пенсії, як підставу для навмисного посягання з їх сторони на конституційні права громадянина України К.Л.Савлука навіть шляхом скоєння злочину та піддання його жорстокому, нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню в правовій Державі;

г) Чи відповідає запис №18 у трудовій книжці К.Л.Савлука «ОСВОБОЖДЕН ОТ ЗАНИМАЕМОЙ ДОЛЖНОСТИ ЗА НАРУШЕНИЕ ОБЯЗАННОСТЕЙ ПО СЛУЖБЕ СОГЛАСНО П.1 СТ.10 И СТ.12 П.7 ПОЛОЖЕНИЯ О ПООЩРЕНИЯХ И ДИСЦИПЛИНАРНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ПРОКУРОРОВ И СЛЕДОВАТЕЛЕЙ ОРГАНОВ ПРОКУРАТУРЫ СССР» вимогам статті 256 «Пенсійне забезпечення» КЗПП України та в цілому законодавству України щодо пенсійного забезпечення державних службовців, якими є працівники органів прокуратури України згідно Закону України «Про прокуратуру»;

д) Чи слід розуміти, що відсутність вищої юридичної освіти та практичного досвіду служби в органах прокуратури України у Генерального прокурора України Ю.В.Луценка впливає на належне виконання ним службових обов'язків і не дозволяє йому належним чином виконувати повноваження Генерального прокурора України відповідно до Розділу VII Конституції України «Прокуратура», в тому

числі по нагляду за додержанням прав і свобод людини і громадянина, пункту 9 Розділу XV Конституції України «Перехідні положення», статті 259 КЗПП України та Закону України «Про прокуратуру» в частині належного розгляду заяв працівника прокуратури К.Л.Савлука про поновлення його конституційних прав на працю та на пенсію у зв'язку з анулюванням наказу №48 від 03.02.1989 року про «освобождение от должности».

До участі у конституційному провадженні за цим зверненням прошу допустити згідно довіреності Тищенка Павла Васильовича, народного депутата України 3-го скликання та суб'єкта конституційного звернення, працівника прокуратури області Савлука Костянтина Леонідовича.

Додаток: 1. Конституційне звернення в 2-х примірниках;

2. Копія трудової книжки К.Л.Савлука;

3. Копія листа в.о. прокурора області за №6/08-92 від 08.09.92; Копії листів Генпрокуратури України № 1/п-1169-01 від 02.11.01 і № 1/п-1376-01 від 02.02.01;

4. Копія листа народного депутата України за №412 від 29.04.2005р.;

5. Копія листа заступника начальника відділу кадрів Генпрокуратури України за №11/1-969 вих-05 від 22.04.05 року про працевлаштування;

6. Копія заяви від 01.06.2016 р. до Генерального прокурора України;

7. Копія записів з трудової книжки про роботу в прокуратурі К.Л.Савлука;

8. Копія Почесної грамоти, яка підтверджує про роботу старшим слідчим прокуратури району м. К.Л.Савлука;

9. Копія заяви (повторної) від 16.06.2016 року до Генерального прокурора України;

10. Копія заяви (чергової) від 29.06.2016 року до Генерального прокурора України;

11. Копія листа начальника департаменту кадрової роботи Генеральної прокуратури України за № 11/1/2-1043 вих-16 від 09.06.2016 року про скасування наказу №48 від 03.02.1989 року;

12. Копія листа першого заступника прокурора області за № 11-16547-05 від 21.06.2016р.;

13. Копія листа начальника департаменту кадрової роботи Генеральної прокуратури України №11/1-15219-89 від 08.07.16 року про відмову у праві на працю та на пенсію;

14. Копія рекомендованих повідомлень про підтвердження вручення заяв Генеральному прокурору України;

15. Нотаріальна Довіреність НВХ 917035 від 09.08.2016 року.

Суб'єкт права на

конституційне звернення

Представник

К.Л.Савлук

П.В.Тищенко